

Dosarul nr. 1-24037885-12-1-05042024; 1-971/2024

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

14 iunie 2024

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)

în componența:

Președintelui ședinței, judecătorul Tatiana Postolachi

Grefierul

Inga Stolear, Tatiana Mătășaru

cu participarea:

Procurorului

Artur Lupașco

Apărătorul

Tatiana Tampei, Timotin Lilian

Inculpatul

Jalbă Vladislav

Părților vătămate

Serjant Serghei, Țăruș Ludmila

Interpretului

Nina Burujiu

examinând în ședința de judecată publică, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Jalbă Vladislav, născut la *****, IDNP *****, originar din *****, domiciliat în *****, neangajat în câmpul muncii, concubinaj – fără persoane la întreținere, nesupus militar, fără grade de invaliditate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, nu se află la evidența narcologică sau psihiatrică, anterior condamnat prin sentința *Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29.05.2024 în baza art. art.art. 186 alin. (2) lit. b), c), 186 alin. (2) lit.b), c), d) Cod penal, fiind recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art.art. 186 alin. (2) lit. b), c), 186 alin. (2) lit.b), c), d) Cod penal, procesul penal fiind încetat, din motivul expirării prescripției de tragere la răspundere, în această cauză este reținut și se află în stare de arest din **18 martie 2024, ora 21 și 50 min..***

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 187 alin. (2) lit. f) din Codul penal.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 20.03.2024 s-a dispus aplicarea în privința lui Jalbă Vladislav a măsurii preventive - *arestarea preventivă* pentru 30 de zile din momentul reținerii, cu evidența termenului până la 17 aprilie 2024 ora 21 și 50 min..

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 15.04.2024, s-a dispus

prelungirea în privința lui Jalbă Vladislav a măsurii preventive - *arestarea preventivă* pentru 30 de zile, cu evidența termenului până la 17 mai 2024 ora 21 și 50 min..

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 17 mai.2024, s-a dispus prelungirea în privința lui Jalbă Vladislav a măsurii preventive - *arestarea preventivă* pentru 30 de zile, cu evidența termenului până la **16 iunie 2024 ora 21 și 50 min..**

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Cauza penală s-a aflat în examinare în instanța de judecată de la data de 05 aprilie 2024 până la 14 iunie 2024.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța de judecată,-

c o n s t a ț ă :

Jalbă Vladislav, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, acționând cu vinovăție sub formă de intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea lor, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate, la 16 februarie 2024, aproximativ ora 22 și 00 min., aflându-se pe adresa mun. Chișinău, ***** prin abuz de încredere și inducerea în eroare a cet. Țăruș *****, sub pretextul efectuării unui apel telefonic, a dobândit de la ultimul un telefon mobil de model Samsung A14 de culoare gri, cu IMEI 1: *****și IMEI 2: *****în valoare de 3000 lei, ce aparține cet. Țăruș Ludmila, după care cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă în suma de 3000 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Jalbă Vladislav, a săvârșit *escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, adică fapta prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal.

Tot el, a data de 18.03.2024 ora 14:15 urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, acționând cu vinovăție sub formă de intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea lor, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate, aflându-se în adiacentul blocului de locuit nr. 8/1 amplasat pe bd. *****din mun. Chișinău, a sustras deschis de la cet. Serjant Serghei *****o trotinetă de model "*****" de culoare neagră în valoare de 17 500 lei, după care cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă în suma de 17 500 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Jalbă **Vladislav**, a săvârșit *jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, adică fapta prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) din Codul penal.

Procedura examinării cauzei

În ședința de judecată preliminară din 15 aprilie 2024, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Jalbă Vladislav, susținut de avocatul său, a înaintat personal o cerere scrisă autentic, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și că nu are obiecții asupra faptelor indicate, nu solicită administrarea altor probe și că îi sunt cunoscute consecințele admiterii cererii date.

În ședința de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina incriminată.

La fel, apărătorul Tatiana Tampei, care acționează în interesele inculpatului Jalbă Vladislav, în ședința de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat Artur Lupașco, în ședința de judecată a considerat posibil admiterea cererii și examinarea cauzei în procedură simplificată.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364¹, alin. (1) din Codul de Procedură Penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364¹, alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra*, instanța de judecată remarcând faptul că semnătura inculpatului Jalbă Vladislav din cererea întocmită este autentică, susținută de acesta personal în ședința de judecată, iar conținutul acestei cereri, prin care inculpatul recunoaște faptele incriminate lui, cuprind o manifestare de voință suficient de clară, dar și că ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretind la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședința de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului Jalbă Vladislav cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ din Codul de Procedură Penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestora conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325, alin. (1) din Codul de procedură penală „*judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*”. Or, norma articolului 325, alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra*, cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererilor înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redată în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestora, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriile în spețe sunt întocmite în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate acuzaților au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constatarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanța precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie la garanțiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunțat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecințele actelor sale [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, par. 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, par. 87], iar la caz, inculpatul a înaintat o cerere autentică în acest sens, a susținut-o în prezența unui apărător desemnat, fiind notificat inclusiv despre consecințele examinării cauzei în procedură simplificată.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată.

Inculpatul **Jalbă Vladislav**, în ședința de judecată, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că într-o zi a intrat pe platforma de 999. A găsit un anunț cu o trotinetă electrică era indicat un număr de telefon. A telefonat și a vorbit cu Serjant Serghei. Ulterior a plecat pe str. *****8/1 unde s-a întâlnit cu partea vătămată. Acesta i-a dat trotineta pentru a face un test drive, a urcat pe trotinetă și a plecat

Concretizează, că s-a apropiat de Serjant Serghei, a luat trotineta și a făcut un test drive, după care a restituit trotineta. Dar la un moment, din neatenția părții vătămate a sustras-o și a plecat. Cu trotineta electrică s-a plimbat prin oraș, după care a vândut-o cu 7000 lei. Seara deja a fost prins de poliție.

Referitor la telefonul sustras a comunicat, că fiind pe str. Independenței 24/3 mergea înspre Toamna de Aur, și într-o ogradă l-a întâlnit pe Țăruș *****, cu care se cunoaște de mai demult. La rugat pe acesta ca să cheme un taxi. Cu el în taxi a urcat și Țăruș *****. Când a ajuns la locul destinat Țăruș ***** i-a dat telefonul mobil pentru a suna o persoană. El a urcat să vadă dacă persoana este acasă, iar Țăruș ***** la așteptat în taxi.

S-a reținut aproximativ 10-15 min., când a ieșit nu a observat mașina, probabil că plecase.

Ultimul s-a dus la un cunoscut comun pe care îl cunoaște și *****. A vândut acest telefon cu 500 lei.

Menționează, că cunoaște unde sunt lucrurile sustrate și poate să le returneze.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică a faptelor.

Potrivit art. 384 din Codul de Procedură Penală instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384, alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatului Jalbă Vladislav a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință pe fiecare caz în parte atât *cauza* și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și *natura*, adică calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin ordonanțele de punere sub învinuire și rechizitoriile întocmite.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani împotriva Spaniei*, *Vadehurk împotriva Olandei*, *Ruiz împotriva Spaniei* și *Boldea împotriva României*, Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate caria însă în funcție de natura hotărârii,

trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvile împotriva Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În corespundere cu art.93, alin.(1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Jalbă Vladislav își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptelor comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează:

- **declarațiile părții vătămate Serjant Serghei**, care a declarat că, în vara anului 2023, și-a procurat o trotinetă, de care s-a folosit până în prezent de aceasta. Ulterior, având de gând să o vândă, a plasat pe platforma 999.md, un anunț, precum că are spre vânzare trotineta de model „*****”, de culoare neagră, la sumă de 17 500 lei. Menționează că anunțul l-a plasat săptămâna trecută. Astăzi, 18 martie 2024, în jurul orei 11:50 min, a fost telefonat de către numărul *****, de către o persoană de gen masculin, care era interesată de trotinetă. Convenind cu ultimul, s-au înțeles să se apropie pe adresa bd. Traian, unde și locuiește, peste jumătate de oră. Ulterior, peste o oră și ceva, a fost telefonat de aceeași persoană, doar că de pe alt număr, și anume *****, unde i-a comunicat că în decurs de 15 min., va fi pe loc. A ieșit afară în fața blocului cu trotineta cu scopul de al aștepta, ultimul nu se apropia, a ieșit și pe alee. După aproximativ 40 min., persoana de gen masculin l-a telefonat și i-a comunicat că este pe loc, doar că pe adresa bd. *****8/1, puțin m-ai la deal de unde locuiește el. Deplasându-se spre direcția lui, a observat o persoană de gen masculin, care se afla lângă un automobil de model „Audi”, având în mână o cheie la fel de la automobilul „Audi”, crede el că dorea să îl facă să creadă că el a venit cu automobilul respectiv. Acesta era de statură înaltă, părul negru, corpolență slabă, și închis la culoarea pielii. Ultimul era de unul singur, și i-a comunicat că dorește să procure trotineta pentru fratele său. Ulterior, i-a comunicat că

dorește să o testeze, și dacă se poate deplasa cu ea, el fiind de acord. Aceasta s-a urcat pe trotinetă și se deplasa în direcția spre deal. Văzând că ultimul se deplasează prea departe, s-a pornit după el, să vadă în ce direcție o ia, tot odată strigând din urma lui să oprească. Neajungându-l din urmă, dânsul a reușit să vireze într-o direcție necunoscută, pierzându-i urma. Ulterior, a telefonat de pe telefonul mobil a surorii sale, pe numerele sus menționate, însă ultimul nu ridică receptorul. M-ai târziu, peste aproximativ 20 min., a fost telefonat de către persoana de gen masculin sus menționată, însă probabil din greșeală, din motiv că ridicând receptorul, ultima a spus „eu sunt pe loc”, și răspunzându-i că vine, dânsul a închis receptorul. Menționează că dacă ar vedea persoana, cu siguranță ar recunoaște-o. Prin fapta dată i-a fost cauzat prejudiciu material considerabil în valoare totală de 17 500 lei. /f.d. 16-17/;

- **fiind audiat suplimentar, partea vătămată Serjant Serghei**, cu referire la cele declarate anterior, dorește să adauge că la data de 18 martie 2024, întâlnindu-se cu persoana de gen masculin necunoscută lui, cu scopul de ai vinde trotineta, ultimul a solicitat să îi de-a trotineta pentru a o proba. După ce acesta a probat-o, a revenit înapoi, i-a înapoiat-o, ulterior trotineta fiind la el, acesta a profitat de neatenția sa, i-a sustras trotineta care se afla lângă el, s-a urcat pe aceasta și s-a îndreptat spre deal, pe bd. Traian. Acesta i-a spus să oprească, tot odată alergând după el, însă ultimul nu reacționa, ulterior deplasându-se într-o direcție necunoscută, pierzându-i urma. Prin fapta dată i-a fost cauzat prejudiciu material considerabil în valoare totală de 17 500 lei./f.d. 18-19/;

- **declarațiile părții vătămate Țăruș Ludmila**, care a declarat că, ea deținea un telefon mobil „Samsung A14” de culoare gri, pe care l-a procurat în 2023 din Italia la preț de 300 euro. Astfel, de aproximativ o lună de zile, de acest telefon se folosea fiul său *****. Careva date despre telefonul respectiv poate spune că deținea IMEI: ***** IMEI 2: ***** în care era înserată două cartele Sim, dintre care una nu o cunosc, iar alt număr era 079016232. Astfel, la data de 16.02.2024, aproximativ de orele 22:00, fiul său având asupra sa telefonul mobil, de la Toamna de Aur s-a urcat în taxi cu un băiat care i-a comunicat că se numește Vlad Jalbă, cu toate că ea nu-l cunoaște, îndreptându-se către mun. Chișinău, ***** , pentru că ultimul avea nevoie pe câteva minute să se afle pe acea adresă și astfel i-a propus fiului său să plece cu el. Pe perioada cât mergeau cu taxi, feciorul său i-a povestit, precum că Vlad ar fi cerut telefonul meu care se afla la ***** , pentru a face un apel. Totodată, feciorul i-a dat telefonul și a telefonat pe cineva cu prenumele de Nina spunându-i că îi aduce un telefon. Aici mai dorește să declare că, el în timp ce discuta la telefon cu acea persoană, a ieșit din taxi spunându-i fiului să aștepte în automobil, și a plecat după bloc. Atunci, stând câteva minute, fiul i-a spus șoferului că probabil persoana cu care se afla, sub pretextul de a discuta la telefon, a sustras telefonul, atunci șoferul susținând că el nu are timp să stea să aștepte, el va pleca dar ei vor achita o amendă pentru comandă neachitată. Astfel, fiul său s-a aflat pe adresa dată aproximativ o oră jumătate, căutându-l încontinuu pe Vladislav și văzând că nu mai vine, s-a îndreptat spre casă. Comunică că, a doua zi, la 17.02.2024, fiul său i-a spus cele întâmplate și împreună au decis să aștepte o zi poate acel băiat va da de știre și va restitui telefonul ce se afla la ***** . Prin urmare, prin faptul de a face un apel telefonic, acel băiat a luat acel

bun ce se afla la băiatul său, dar care îi aparține ei. Astfel, la moment echivalează telefonul la preț 3000 lei, ceea ce constituie suma prejudiciului cauzat. /f.d.79/;

- **declarațiile martorului Țăruș *****,** care a declarat, că la 16.02.2024, aproximativ de orele 22:00, aflându-se la Toamna de Aur pe sectorul Botanica, îndreptându-se către domiciliu, s-a întâlnit cu Vladislav Jalbă, care l-a rugat dacă are ceva timp să se deplaseze cu el până la ***** pentru câteva minute, atunci el negrăbindu-se undeva - a acceptat. Tot el, a solicitat telefonul care îl avea asupra sa și anume Samsung A14, de culoare gri, cu nr. IMEI: *****, IMEI 2: ***** în care era înserată două cartele Sim, dintre care una nu o cunoaște, iar alt număr era 079016232. De telefonul respectiv se folosea de aproape o lună de zile, despre acest fapt mama sa cunoscând, pentru că este telefonul ei vechi. Astfel, ambii s-au urcat în taxi, și în drum Vladislav a cerut de la ***** telefonul sub pretextul de a face un apel, atunci el i-a dat telefonul, și ultimul a format un număr de telefon, pe care l-a luat din telefonul lui, fiind înscris sub prenumele de Nina. Ultimul, a discutat cu acea persoană în limba rusă, și i-a spus direct pe nume, spunându-i că acuș îi va aduce un telefon mobil, cu toate că el din start nu și-a dat seama că merge vorba despre telefonul mamei sale. Ajungând la adresa indicată - *****, ultimul încă discutând la telefon, i-a zis să aștepte în taxi, el coborând din automobil și îndreptându-se în spatele blocului respectiv. Așteptând câteva minute și văzând că nu vine, i-am spus șoferului că cel mai probabil acea persoană i-a sustras telefonul, atunci ultimul i-a zis că el nu are de gând să aștepte și că ei va trebui să achite o amendă pentru comanda neachitată. Atunci, a coborât din taxi, și a plecat în direcția unde s-a îndreptat Vladislav, însă timp de aproximativ o oră și 30 minute cât l-a căutat, nu a dat de el. Mai dorește să declare că cu Vladislav se cunoaște de când el avea vârsta de 15 ani, iar la moment unde ultimul locuiește nu cunoaște. Cu toate acestea, mai susține că nu a reușit să memorizeze numărul de telefon pe care l-a format, telefonând-o pe acea persoană cu prenumele de Nina. Astfel, deși fapta a avut loc pe 16.02.2024, și spunându-i a doua zi mamei sale cele întâmplate, împreună au decis să mai aștepte o zi, poate Vladislav va ieși la contact și îi va restitui telefonul mobil care de fapt aparține mamei sale. Astfel, prin fapta dată cauzându-i mai exact mamei sale Țăruș Ludmila un prejudiciu material. De atunci și până la moment el pe Vladislav nu l-a văzut iar numărul lui de telefon nu-l cunoaște./f.d. 80/;

- **fiind audiat suplimentar în calitate de martor, cet. Taruș *****,** a declarat că, la cele declarate anterior, dorește să declare că până în prezent, cunoscutul Jalbă Vladislav nu a venit ca să îi restituie telefonul de model „Samsung A14” de care se folosea el dar care aparține mamei sale. Astfel, mai comunică că el nu i-a spus lui Vladislav în momentul când a coborât din taxi, să i-a telefonul ca să fie la sunet, ci ultimul singur a luat sub pretextul de a face un apel, ceea ce și el l-a crezut, fiind persoană cunoscută lui. Astfel, declară că ultima dată l-a văzut la câteva zile distanță de incidentul dat, dar atunci l-a văzut la o distanță mai îndepărtată de acesta și nu a discutat cu el. Astfel, declară că până la moment, el nu cunoaște unde s-ar afla telefonul mamei sale, fapt pentru care prin fapta dată i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil mamei sale Țăruș Ludmila./f.d. 81/;

Vinovăția inculpatului Jalbă Vladislav în comiterea faptelor incriminate se mai confirmă și prin materialele cauzei și anume:

- Proces-verbal de recunoaștere a persoanei, acțiune procesuală efectuată la 20 martie 2024, în cadrul căreia părții vătămate Serjant Serghei *****i-au fost prezentați spre recunoaștere cetățenii, care în mod arbitrar au ocupat locul în încăperea special amenajată pentru efectuarea recunoașterii, care în urma examinării a persoanelor prezentate spre recunoaștere a declarat că recunoaște persoana cu numărul 5. Persoana recunoscută de către partea vătămată este cet. Jalbă Vladislav. /f.d. 23-25/;

- Proces-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la 18 februarie 2024, în cadrul căreia au fost ridicate de la cet. Țăruș Ludmila: informația despre dispozitivul mobil de model „Samsung Galaxy A14” – copia cutiei telefonului mobil. /f.d.83/

- Proces-verbal de examinare a documentului, acțiune procesuală efectuată la 19 februarie 2024, în cadrul căreia au fost supuse examinării: o poză cu datele de identificare a telefonului mobil de model „Samsung A14”, ce include nr. de IMEI 1:*****și IMEI 2:*****, S/N: *****, culoare: silver, memoria 4GB/128 GB. Recunoscut și anexat ca mijloc material de probă la cauza penală nr.*****prin ordonanța din 19 februarie 2024. /f.d. 84/

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța mai susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (*Lhermitte v. Belgia [MC]*, 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (*Bykov v. Rusia [MC]*, 10 martie 2009, § 89, *Prade v. Germania*, 3 martie 2016, §33, *Dimitrov și Momin v. Bulgaria*, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între

ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirile aduse inculpatului.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (*acțiune sau inacțiune*) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenta infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*”, CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege.

Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Prin urmare, verificând respectarea condițiilor prevăzute de art.364¹ din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că inculpatul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriile întocmite, acțiunile căruia instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

Reieșind din cele expuse, precum și în rezultatul analizei probelor indicate, din punct de vedere al coroborării lor, instanța a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Jalbă Vladislav, au fost corect încadrate în prevederile art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.

Probele enumerate supra au legătură cu cauza penală, influențează asupra soluționării cauzei penale și prin informațiile pe care le conțin, sânt necesare justei soluționări a acesteia, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că, inculpatul Jalbă Vladislav a săvârșit acțiunile nominalizate.

Cu referire la încadrarea juridică în baza art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal, instanța statuează că, în mod evident s-au constatat faptele prejudiciabile prin care s-a

atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 190 din Codul penal, care are un caracter complex, *obiectul juridic principal* al acestei infracțiuni formându-l relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar *obiectul juridic secundar* al escrocheriei în speță, îl constituie relațiile sociale cu privire la încrederea și buna-credință de care părțile trebuie să dea dovadă la încheierea și executarea unui act juridic, alterate prin manoperele frauduloase ale inculpatului, când a furnizat o informație falsă în ambele cazuri.

Obiectul material al infracțiunilor în cauză îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor, în spețe existând într-un telefon mobil dobândit ilicit.

Analizând *latura obiectivă* a componenței infracțiunilor incriminate lui Jalbă Vladislav, instanța de judecată subliniază că aceasta are următoarea structură: fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în sustragerea bunurilor altei persoane, b) acțiunea adiacentă, care constă în abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare.

Urmărilor prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, a cărui mărime se valorifică în quantum bănesc pentru fiecare caz separat, manifestă un caracter considerabil pentru partea vătămată, iar legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile este una dovedită prin probele administrate la faza de urmărire penală, descrise anterior.

Instanța mai reține că, escrocheria este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință, iar la cazul dedus judecății acest fapt s-a dovedit dispunerea de bunuri, prin înstrăinarea ulterioară a telefonului mobil și nerestituirea prejudiciului cauzat părții vătămate.

La caz, circumstanțele de fapt privind fapta prejudiciabilă comisă și condițiile acesteia sunt confirmate exclusiv de inculpat în ședință de judecată, iar astfel, instanța conchide că ultimul a oferit declarații similare după conținut, care nu afectează probatoriul pe marginea cauzei penale și confirmă circumstanțele de fapt pentru care este învinuit.

Mai mult ca atât, instanța consideră că inculpatul Jalbă Vladislav, conștientizând consecințele recunoașterii vinovăției, nu a deviat de la cele expuse și astfel consolidează veridicitatea declarațiilor sale, oferindu-le încredere.

La fel, instanța va reține și încadrarea juridică conform lit. c) a alin. (2) a art. 190 din Codul penal, iar în acest sens, cu referire la *prejudiciul considerabil*, instanța atestă că potrivit art. 126 alin. (2) din Codul penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru partea vătămată, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, care la caz se confirmă prin declarația expresă a părții vătămate prejudiciate, fiind perturbată starea sa economică,

îndeosebi în situația în care nu se atestă o dovadă a unor venituri exorbitante de către partea vătămată, pentru care la acel moment reprezentau bunuri indispensabile, necesare și a căror caracter considerabil a fost perceput nemijlocit de către partea vătămată la depunerea plângerii, care nu a fost infirmat ulterior.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea de escrocherie este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate supra, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Jalbă Vladislav.

Instanța de judecată reține faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția sa în ședință de judecată, oferind detalii despre modul dobândirii ilicite a bunului, declarații care sunt apreciate ca veridice din motivul coroborării acestora cu alte mijloace de probă administrate la faza urmăririi penale privind modul, timpul și locul comiterii infracțiunii, dar și din lipsa oricăror discrepanțe semnificative dintre acestea.

Concomitent, instanța a constatat prezența semnului obligatoriu care confirmă prezența scopului de cupiditate la săvârșirea infracțiunii, ori din mijloacele de probă administrate denotă exclusiv dorința inculpatului Jalbă Vladislav de a beneficia de bunurile sustrate, de a le trece în posesia sa și a altor persoane, neavând intenția folosirii temporare a bunurilor, dovadă fiind însușirea în scopuri personale a telefonului mobil de model "Samsung A14", care însuși inculpatul în cadrul ședinței de judecată a declarat că l-a vândut cu 500 lei, fără întoarcerea până în prezent a acestui prejudiciu părții vătămate.

În consecință, sub incidența legii penale au intrat doar acele încălcări care au demonstrat cu certitudine rea-voința și fraudă din partea inculpatului, împrejurări prezente la prezenta speță și confirmate prin declarațiile inculpatului, ale părții vătămate, cât și prin mijloacele materiale de probă anexate la materialele cauzei penale.

Din punct de vedere al calității de subiect al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani.

La caz, instanța atestă că inculpatul Jalbă Vladislav întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate, or ultimul conform extrasului din Registrul de Stat al Populației /f.d.57/ este născut pe *****.

Astfel, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatului Jalbă Vladislav în baza art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal conform semnelor „*escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”, având în vedere faptul că în acțiunile acestuia sânt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate și prin urmare se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Jalbă Vladislav la răspundere penală pentru toate faptele imputate acestuia

Cu referire la încadrarea juridică în baza art. 187 alin. (2) lit. f) din Codul penal, instanța statuează că, în mod evident s-au constatat faptele prejudiciabile prin care s-a

atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal al RM, îl constituie relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiectul material al infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal al RM, este constituit din bunurile care au o existență materială, dispun de valoare materială și cost determinat.

Astfel, obiectul material în cazul examinat îl constituie o trotinetă de model "*****" de culoare neagră în valoare de 17 500 lei, ce aparține cet. Serjant Serghei *****, astfel, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în suma indicată.

Victimă a infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. f) din Codul penal, este persoana fizică sau juridică în privința căreia a fost comisă sustragerea. Ca victimă a infracțiunii poate evolua proprietarul bunurilor, sau persoana în posesia ori sub a cărei pază se găsesc bunurile, sau oricare altă persoană care, în opinia făptuitorului, poate stingheri acțiunile lui infracționale. În speță instanța de judecată atestă că s-au periclitat în principal relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor părții vătămate Șpac Irina.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) din Codul penal al RM, are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită a bunurilor din posesia altei persoane; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv (considerabil); 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) modul deschis al comiterii infracțiunii.

Potrivit teoriei și practicii judiciare prin „*sustragere*” se înțelege luarea ilegală și gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșită în scop de cupiditate. Scopul de cupiditate este semnul constitutiv, fără de care noțiunea de sustragere nu poate fi considerată întregită și nu poate fi considerată sustragere acțiunea ilegală de luare în cazul în care a avut loc în scop de folosire temporară. Or, sustragerea presupune scopul de însușire pentru sine sau terțe persoane.

În cazul infracțiunii prevăzute de art. 187 Cod penal, este obligatorie realizarea sustragerii în mod deschis. Modul deschis de comitere a sustragerii se apreciază în dependență de două criterii: *criteriul obiectiv și criteriul subiectiv*.

Criteriul obiectiv se exprimă în aceea că acțiunea de luare se realizează în prezența posesorului bunurilor luate sau a altor persoane care conștientizează semnificația juridică a celor comise, fără a face parte din categoria de persoane care însuflă încredere făptuitorului că nu-i vor crea impedimente în procesul realizării sustragerii.

Criteriul subiectiv se exprimă în convingerea făptuitorului, bazată pe premise obiective, că el acționează în mod manifest (vădit) pentru cei din jur, care percep semnificația juridică a faptei lui, fără a face parte din rândul persoanelor de încredere, care nu-i pot crea piedici în realizarea sustragerii.

Faptul luării ilegale și gratuite a bunurilor ce nu-i aparțineau lui Jalbă Vladislav a fost demonstrat prin declarațiile părții vătămate Serjant Serghei.

Referitor la agravanta „cu cauzarea de daune în proporții considerabile” prevăzută la art.187 alin. (2) lit. f) Cod penal, se cere a fi precizat că, conform art.126 alin. (2) Codul Penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea

materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Determinarea valorii prejudiciului cu calificativul „*considerabil*” sau „*neconsiderabil*” îi aparține părții vătămate, care după convingerea sa, ținând cont de circumstanțele cărora aceasta le dă apreciere în mod conștient, este în drept să determine valoarea prejudiciului ce i s-a cauzat.

Instanța de judecată atestă că, partea vătămată Serjant Serghei a invocat faptul că prejudiciul cauzat este considerabil pentru el, fapt care a dus la încadrarea juridică întemeiată a acțiunilor inculpatului, de către organul de urmărire penală cu calificativul "sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile".

Infrațiunea de jaf este o infrațiune formală și se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

Sub aspectul *laturii subiective*, fapta comisă de inculpat se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă. La calificare, este obligatorie stabilirea scopului special – a scopului de cupiditate (profit).

Subiectul infrațiunii prevăzute la art.187 alin.(2) Cod penal, în conformitate cu prevederile art.21 alin.(1) Cod penal, este persoana fizică care a atins vârsta de 14 ani la momentul comiterii infrațiunii.

Respectiv, instanța analizând materialele cauzei penale constată că Jalbă Vladislav întrunește semnele subiectului infrațiunii incriminate, or ultimul conform extrasului din Registrul de Stat al Populației /f.d.57/ este născut pe ***** și nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog.

Prin urmare, instanța de judecată reține că acțiunile inculpatului Jalbă Vladislav corect au fost încadrate în prevederile art. 187 alin.(2) lit. f) Cod penal, „*jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

Prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Jalbă Vladislav la răspundere și pedeapsă penală.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

De către acuzatorul *de stat* Artur Lupașco, solicitată recunoașterea inculpatului Jalbă Vladislav vinovat în săvârșirea infrațiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 187 alin. (2) lit. f) din Codul penal.

În baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal cu aplicarea prevederilor art.80/1 CP a-i stabili o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1000 de unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 1 an.

În baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal cu aplicarea prevederilor art.80/1 CP a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 Cod penal de a i se stabili pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, fără amendă cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și 1000 de unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 1 an.

Totodată a solicitat admiterea acțiunilor civile înaintate de către părțile vătămate Țăruș Ludmila și Serjant Serghei.

Partea vătămată Serjant Serghei a susținut acțiunea civilă înaintată solicitând de a se încasa din contul inculpatului cu titlu de prejudiciu material cauzat în urma comiterii infracțiunii suma de 17 500 lei, a prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei, și a sumei de 800 lei cu titlu de cheltuieli legate de acordarea asistenței juridice.

Partea vătămată Țăruș Ludmila a susținut acțiunea civilă înaintată solicitând de a se încasa din contul inculpatului cu titlu de prejudiciu material cauzat în urma comiterii infracțiunii suma de 6 000 de lei costul telefonului mobil furat și a prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei.

Avocatul Timotin Lilian, în cadrul dezbaterilor judiciare, a solicitat ca în privința lui Jalbă Vladislav să fie aplicată o pedeapsă cât mai blândă cu suspendarea executării acesteia, invocând că Jalbă Vladislav, a recunoscut vinovăția și intenționează se restituie prejudicial material cauzat prin infracțiune, cu restituirea bunurilor sustrase, deoarece cunoaște persoanele cărora le-a înstrăinat și poate să le răscumpere.

Menționează, că anterior Jalbă Vladislav nu a fost condamnat, iar comiterea infracțiunii a fost condiționată de anumite circumstanțe personale subiective, la fel este o persoană tânără care a greșit și a săvârșit infracțiunile la vârsta de 20 de ani.

Este relevant ca la stabilirea pedepsei, instanța să țină cont de prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, inclusive în vederea posibilității de a suspenda executarea pedepsei în condițiile art. 90 Cod penal.

Inculpatul Jalbă Vladislav a recunoscut vinovăția și sincer se căiește, referitor la pedeapsă a susținut poziția apărătorului său.

La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) Cod de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile

prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Cod Penal temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin.(2) Codul penal, ținând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea celui condamnat, precum și prevenirea săvârșirii de către el a altor infracțiuni, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal, și anume, gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit art.75 alin.(2) Codul penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de

ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (*adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri*), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 187 alin. (2) lit. f) din Codul penal săvârșite de către inculpat, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave și grave comise cu intenție și face parte din capitolul infracțiunilor contra patrimoniului, care atentează la una din valorile importante – relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Instanța de judecată menționează, că sancțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal prevede aplicarea pedepsei sub formă de *amendă în mărime de la 850 la 1350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 5 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani*; art. 187 alin. (2) lit. f) Cod Penal prevede aplicarea pedepsei *cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale*.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată ia în considerare prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, potrivit cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a

prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu alineatul (2), în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

La caz instanța de judecată reține că, Jalbă Vladislav la data comiterii infracțiunilor, și anume, la data de 16 februarie 2024 și 18 martie 2024, acesta avea împlinită vârsta de 20 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, în privința acestuia sunt aplicabile prevederile art.70 alin.(3¹) Cod penal, care stipulează că, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, se reduce cu o treime.

Potrivit prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal al RM, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.

Ținând cont de cele descrise, pedeapsa maximă aplicabilă pentru infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, comisă de inculpatul Jalbă Vladislav, va constitui închisoarea pe un termen de 5 ani, urmând a fi redusă cu 1/3, prin urmare limita maximă a pedepsei nu va depăși 3 ani 4 luni închisoare, iar pedeapsa maximă aplicabilă pentru infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, comisă de inculpatul Jalbă Vladislav, va constitui închisoarea pe un termen de 7 ani, urmând a fi redusă cu 1/3, prin urmare limita maximă a pedepsei nu va depăși 4 ani 8 luni închisoare.

Circumstanțe agravante în conformitate cu prevederile 77 alin.(1) lit.a) Cod penal, este săvârșirea infracțiunii de către o persoană anterior condamnată pentru infracțiuni similare, după cum urmează fiind condamnat prin sentința *Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29.05.2024 în baza art. art. 186 alin. (2) lit. b), c), 186 alin. (2) lit.b), c), d) Cod penal, fiind recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 186 alin. (2) lit. b), c), 186 alin. (2) lit.b), c), d) Cod penal, procesul penal fiind încetat, din motivul expirării prescripției de tragere la răspundere*

Concomitent, temeuri pentru liberarea inculpatului Jalbă Vladislav de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal și din cele nominalizate *supra*, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat este doar aplicarea unei pedepse cu închisoare, după cum statuează imperativ sancțiunea normelor speciale prevăzute la art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 187 alin. (2) lit. f) din Codul penal cu aplicarea art.84 Cod Penal, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită și în același timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Luând în considerație faptul că cauza penală a fost examinată prin prisma art. 364¹ din Codul de procedură penală, inculpatul fiind audiat conform regulilor de audiere a martorului, care personal prin înscris autentic a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cercetând probele administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată conchide, că prin acțiunile sale intenționate Jalbă Vladislav a comis infracțiunile prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 187 alin. (2) lit. f) din Codul penal

În acest context, instanța notează că prin Legea nr. 83 din 14 aprilie 2023 pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial Nr. 154 art. 240 la 2 mai 2023 și intrată în vigoare la 2 august 2023, a fost abrogat alin. (8) al art. 364¹ din Codul de procedură penală, însă a fost introdus art. 80¹ în Codul penal, prin care au fost modificate limitele de pedeapsă reduse în cazul examinării cauzei în ordinea procedurii simplificate.

Totuși, conform art. IV alin. (2) din dispozițiile finale ale legii nr. 83 din 14 aprilie 2023, este stipulat că *cauzele care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află în faza de inițiere a acordului de recunoaștere a vinovăției și cauzele de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află la etapa de până la începerea cercetării judecătorești se vor examina conform procedurii prevăzute de prezenta lege.*

Totodată, instanța concretizează că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364¹ din Codul de procedură penală și 80¹ alin. (1) din Codul penal, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Prin prisma art. 80¹ alin. (1) din Codul penal instanța de judecată urmează să stabilească noi limite cu care va opera la stabilirea pedepsei inculpatului, astfel se va

reduce cu 1/4 /o pătrime/din limita minimă și maximă a pedepsei cu închisoarea prevăzut de sancțiunea art. 190 alin. (2) lit. c) Cod Penal, stabilindu-se noi limite potrivit cărora limita minimă aplicabilă va fi de 9 luni, iar limita maximă aplicabilă va fi de 2 ani și 6 luni ani, iar pentru sancțiunea art. 187 alin. (2) lit. f) Cod Penal, limita minimă aplicabilă va fi de 3 ani și 9 luni, iar maximă aplicabilă va fi de 3 ani și 6 luni.

Totodată, instanța reține că inculpatul întrunește condițiile impuse de legislația în vigoare în vederea alegerii pedepsei sub formă de închisoare, reieșind din prevederile legii penale, a stării de sănătate sau sociale care le permite executarea acestei categorii de pedeapsă, dar și din lipsa circumstanțelor atenuante sau agravante, însă luând în considerare faptul că inculpatul a colaborat cu organul de urmărire penală, va adopta o sancțiune mai aproape de limita minimă, adică mai redusă decât cuantumul maxim solicitat de procuror, care în mod vădit nu a fost argumentat de acuzarea de stat, ultimul când *a contrario* a invocat doar faptul că inculpatul s-ar caracteriza negativ, fără a aduce un motiv sau probe plauzibile în acest sens, decât prezumții formale.

Conform art.84 alin.(1) CP - *dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani și a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate – pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră.*

În astfel de circumstanțe, ținând cont de prevederile art.61 alin.2 Cod Penal, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de persoana inculpatului, precum și de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuiază răspunderea penală, de prejudicial cauzat părților vătămate care până în prezent nu a fost restituit, de influența pedepsei aplicate asupra corectării, reeducării vinovatului, de starea sănătății și capacitatea de muncă a acestuia care este o persoană aptă de muncă, instanța va aplica o pedeapsă sub formă de închisoare conform sancțiunilor mai sus menționate:

- în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal – **1 /unu/ an închisoare**, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate legată de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 2 ani,

- în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal – **3 /trei/ ani și 6 /șase/ luni închisoare**, fără amendă.

Totodată, în baza art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, instanța îi va stabili lui *Jalbă Vladislav* o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de **4 /patru/ ani**, fără amendă, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate legată de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 2 ani.

Considerând pedeapsa respectivă una echitabilă în raport cu gravitatea infracțiunilor săvârșite de către inculpat, care nu este la prima abatere la legea penală, care are drept scop corectarea și reeducarea inculpatului în spiritul executării stricte a Legii, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Cât privește argumentul avocatului privind aplicarea unei pedepse nonprivative de liberate cu aplicarea art.90 Cod Penal, instanța de judecată îl respinge, ca fiind neîntemeiată din motivele mai sus expuse și de faptul că pedeapsa nu-și va atinge scopul. Mai mult ca atât, în privința inculpatului anterior a fost pronunțată o sentință de condamnare fiind recunoscut Jalbă Vladislav vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art. 186 alin. (2) lit. b), c), 186 alin. (2) lit.b), c), d) Cod Penal, cu încetarea procesul penal intentat în privința lui Jalbă Vladislav, în baza art.art. 186 alin. (2) lit. b), c), 186 alin. (2) lit.b), c), d) Cod penal, din motivul expirării prescripției de tragere la răspundere, însă nu a făcut concluziile necesare și din nou a comis fapte social periculoase prevăzute de legea penală, prin ce a cauzat părților vătămate, atât un prejudiciu material, cât și moral.

În același timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului Jalbă Vladislav, în conformitate cu art. 72 alin. (3) din Codul penal, va dispune executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Concomitent, termenul executării pedepsei cu închisoare se va calcula din momentul pronunțării prezentei sentințe.

Se reține că potrivit prevederilor art. 88 alin. (3) CP timpul aflării persoanei sub arest preventiv până la judecarea cauzei se include în termenul închisorii, calculându-se o zi pentru o zi.

Instanța de judecată reține că materialele cauzei penale relevă că Jalbă Vladislav a fost reținut și se află în stare de arest din data de 18 martie 2024, ora 21 și 50 min. măsura arestului fiind prelungită consecutiv până la pronunțarea prezentei sentințe.

În condițiile enunțate, instanța de judecată a apreciat necesar de a dispune includerea în termenul pedepsei stabilite lui Jalbă Vladislav a perioadei deținerii acestuia în arest preventiv (18 martie 2024, ora 21 și 50 min. – până la data de 14 iunie 2024, data pronunțării sentinței).

Cu privire la măsura preventivă.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, *din oficiu* sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să

întreprindă/anumite acțiuni negative asupra desfășurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra *asigurării executării sentinței* constituie măsuri preventive.

Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre *asigurarea de către instanță a executării sentinței*.

În circumstanțele descrise, luând în calcul categoria pedepsei stabilite inculpatului prin prezenta sentință, gravitatea faptei comise de inculpat, precum și pericolul social al unor astfel de fapte, având în vedere prejudicierea semnificativă a păcii și liniștii publice determinate de fapta inculpatului, instanța consideră necesar de a dispune menținerea în privința lui Jalbă Vladislav a măsurii preventive arestul preventiv, de la pronunțarea prezentei sentințe și până la devenirea definitivă a acesteia.

Corpuri delictive și mijloace materiale de probă nu sunt.

Cu privire la cheltuieli judiciare.

Cu referire la cheltuielile judiciare instanța de judecată reține, că în contextul dezbaterilor judiciare, procurorul Lupașco Artur nu a solicitat încasarea mijloacelor bănești în calitate de cheltuieli judiciare, iar acestea nu au fost invocate nici prin rechizitorii.

Acțiune civilă nu a fost înaintată.

În conformitate cu prevederile alin. 1) al art. 61 Cod de Procedură Penală, *parte civilă este recunoscută persoana fizică sau juridică în privința căreia există suficiente temeiuri de a considera că în urma infracțiunii i-a fost cauzat un prejudiciu material sau moral, care a depus la organul de urmărire penală sau la instanța de judecată o cerere de chemare în judecată a bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a persoanelor care poartă răspundere patrimonială pentru faptele acestuia. Acțiunea civilă se judecă de către instanță în cadrul procesului penal dacă volumul prejudiciului este incontestabil.*

Mai mult decât atât, conform prevederilor alin. 2) al art. 61 Cod de Procedură Penală, *recunoașterea ca parte civilă se efectuează prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată.*

Potrivit art. 221 alin.(1) CPP RM, *acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești.*

Conform art. 1998 alin. (1) Cod civil, *”cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune”.*

În conformitate cu prevederile art. 2036 alin.(1) Cod civil, *”în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri”.*

Potrivit art. 2037 alin.(1) al Codului civil, *”mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea*

prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate”.

Instanța menționează și jurisprudența CtEDO, cauza Ernst vs Belgia (15.07.2003), unde Curtea a statuat, în principiu, că ”atunci când victima unei infracțiuni se constituie parte civilă în procesul penal, acesta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri. Chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobândirea calității de parte civilă, în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracțiunii, ci și repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit”.

Referitor la acțiunea civilă a părții vătămate și civile Țăruș Ludmila față de Jalbă Vladislav

La caz, instanța reține că, prin ordonanța organului de urmărire penală din 18 februarie 2024 /f.d. 77, 78/, cet. Țăruș Ludmila, născută la *****, a fost recunoscut în calitate de parte vătămată și civilă.

În cadrul ședinței de judecată din 30 aprilie 2024, partea vătămată și civilă Țăruș Ludmila a înaintat o cerere de chemare în judecată prin care a solicitat încasarea din contul inculpatului a prejudiciului material cauzat în cuantum de 3 000 de lei și a prejudiciului moral în cuantum de 5 000 de lei. În cadrul dezbaterilor judiciare și-a susținut cerere de chemare în judecată înaintată, concretizându-și cerințele a solicitat încasarea din contul inculpatului a prejudiciului material cauzat în cuantum de 6 000 de lei și a prejudiciului moral în cuantum de 5 000 de lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată, a menționat că în rezultatul comiterii infracțiunii i-a fost cauzat un prejudiciu considerabil. Prin acțiunile lui Jalbă Vladislav i-a fost cauzat un stres acut și destabilizare morală pe mai mult timp întrucât nu a avut posibilitatea să converseze cu rudele și apropiații săi. prin acțiunile.

În acest context, odată cu stabilirea vinovăției inculpatei în săvârșirea infracțiunii, instanța a stabilit cu certitudine și faptul că părții vătămată și civilă Țăruș Ludmila i-a fost cauzat un prejudiciu material în cuantum de 3 000 de lei, astfel încât alte prejudicii solicitate în partea excedentă a prejudiciului constatat prin prezenta sentință fac obiectul unui raport juridic, eventual civil distinct de cel pendinte, iar instanța va admite acțiunea civilă în limita prejudiciului constatat și în rest va respinge acțiunea ca nefondată.

În privința prejudiciului moral invocat, având în vedere că în privința părții vătămată și civilă Țăruș Ludmila a fost comisă o infracțiune, fapt ce deja provoacă un stres, anxietate și frustrare prin însăși fapta comisă, ținând cont că acesta a fost victimă unei infracțiuni care atentează la patrimoniul său, fiind perturbată evident și starea personală sau familială, că a fost comisă de inculpată nu întâmplător/din neatenție, dar cu vinovăție, în mod intenționat, ținând cont de starea materială atât a părții vătămate, cât și a inculpatei, instanța va admite parțial pretenția de încasare a prejudiciului moral, dispunând încasarea sumei de 2 500 de lei, sumă care corespunde practicii Curții Europene a Drepturilor Omului, iar în rest, va respinge ca neîntemeiată acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului moral în suma restantă.

Referitor la acțiunea civilă a părții vătămate și civile Serjent Serghei față de Jalbă Vladislav

La caz, instanța reține că, prin ordonanța organului de urmărire penală din 18 martie 2024 /f.d. 14, 21/, cet. Serjent Serghei *****, născut la *****, a fost recunoscut în calitate de parte vătămată și civilă.

În cadrul ședinței de judecată din 30 aprilie 2024, partea vătămată și civilă Serjent Serghei a înaintat o cerere de chemare în judecată prin care a solicitat încasarea din contul inculpatului a prejudiciului material cauzat în cuantum de 17 500 de lei, a prejudiciului material în cuantum de 10 000 de lei, și cu titlu de cheltuieli legate de acordarea asistenței judiciare în cuantum de 800 de lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată, a menționat că în rezultatul comiterii infracțiunii i-a fost cauzat un prejudiciu considerabil. Prin acțiunile lui Jalbă Vladislav i-a fost cauzate suferințe psihice. În susținerea încasării cu titlu de cheltuieli legate de acordarea asistenței judiciare în sumă de 800 de lei a fost prezentată copia bonului de plată seria GL nr. *****din 25 aprilie 2024.

În acest context, odată cu stabilirea vinovăției inculpatei în săvârșirea infracțiunii, instanța a stabilit cu certitudine și faptul că părții vătămată și civilă Serjent Serghei i-a fost cauzat un prejudiciu material în cuantum de 17 500 lei.

La caz, instanța de judecată atestă că, prin cererea de chemare în judecată înaintată, s-a solicitat și încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 800 de lei.

Totodată, reieșind din copia bonul de plată seria GL nr. *****din 25 aprilie 2024, autenticată în modul prevăzut de lege de către avocatul Sergiu Petrachi, se confirmă faptul că partea vătămată și civilă Serjent Serghei a achitat serviciile de acordarea asistenței judiciare avocatului Sergiu Petrachi în sumă de 800 de lei.

Luând în considerație că, în susținerea cerinței nominalizate au fost prezentate suficiente probe, instanța consideră cerința dată întemeiată și pasibilă de a fi admisă.

În privința prejudiciului moral invocat, având în vedere că în părții vătămată și civilă Serjent Serghei a fost comisă o infracțiune, fapt ce deja provoacă un stres, anxietate și frustrare prin însăși fapta comisă, ținând cont că acesta a fost victimă unei infracțiuni care atentează la patrimoniul său, fiind perturbată evident și starea personală sau familială, că a fost comisă de inculpată nu întâmplător/din neatenție, dar cu vinovăție, în mod intenționat, ținând cont de starea materială atât a părții vătămate, cât și a inculpatei, instanța va admite parțial pretenția de încasare a prejudiciului moral, dispunând încasarea sumei de 4 000 de lei, sumă care corespunde practicii Curții Europene a Drepturilor Omului, iar în rest, va respinge ca neîntemeiată acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului moral în suma restantă.

În argumentare, instanța subliniază că în conformitate cu prevederile art. 219 ale Codului de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) *restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute* ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală; 4) *repararea prejudiciului moral* sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale.

La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Acțiunea civilă poate fi înaintată în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești și poate fi înaintată în numele persoanei fizice sau juridice *de către reprezentanții acestora*.

Totodată, conform prevederilor art. 1398 ale Codului civil (*în redacția Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002*), cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. O altă persoană decât autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege. Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimțământul persoanei vătămate și dacă fapta autorului nu vine în contradicție cu normele de etică și morală.

Conform prevederilor art. 1422 ale Codului civil al R. Moldova (*în redacția Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002*), în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (*suferințe psihice sau fizice*) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. Reparația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege.

În aceiași ordine de idei, instanța repinge obiecțiile apărării, or la caz, părțile vătămate și civile Țăruș Ludmila și Serghent Serghei în cadrul ședinței de judecată a opinat că suma prejudiciului material cauzat este una considerabilă pentru ei și solicită să fie încasată în beneficiul său, motiv pentru care instanța nu poate respinge arbitrar o acțiune civilă depusă de o victimă a unei infracțiuni, doar invocând temeuri formale de drept și interpretative.

În circumstanțele specifice cauzei date, instanța a mai luat în considerare inclusiv condiția neadmiterii unei sume excesive a garanției pentru o plângere cu constituire de

parte civilă (*cauza Ait Mouhoub împotriva Franței, §§ 57-58 și de asemenea cauza García Manibardo împotriva Spaniei, §§ 38-45*) care l-ar dezavantaja arbitrar pe inculpat, precum și neadmiterea unor cheltuieli de judecată prea mari (*cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski și PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman și alții împotriva României, § 42 și a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.)*).

În conformitate cu prevederile articolelor 72 și 80¹ alin. (1), 84 Cod penal, 162, 219-225, 227-229, 329, 340, 364¹, 384, 385, 389 și 392-398 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Jalbă Vladislav, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 187 alin. (2) lit. f) din Codul penal cu aplicarea art. 70 alin. (3)¹ și art. 80¹ alin. (1) din Codul penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, i se stabilește pedeapsa cu închisoare :

- în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal – **1 /unu/ an închisoare**, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate legată de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 2 ani,

- în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal – **3 /trei/ ani și 6 /șase/ luni închisoare**, fără amendă.

Totodată, în baza art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, instanța îi va stabili lui **Jalbă Vladislav** o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de **4 /patru/ ani**, fără amendă, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate legată de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei stabilit lui **Jalbă Vladislav** a-l calcula din momentul pronunțării prezentei sentinței, cu includerea în termen a perioadei de aflare în arest preventiv de la *18 martie 2024, ora 21 și 50 min. – până la data de 14 iunie 2024*.

A menține măsura preventivă sub formă de arest preventiv în privința lui **Jalbă Vladislav** până la intrarea sentinței în vigoare.

Acțiunea civilă înaintată de către partea civile Țăruș Ludmila privind încasarea cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune a mijloacelor bănești în cuantum de 6 000 de lei și cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune a mijloacelor bănești în cuantum de 5 000 de lei, se admite parțial.

Se încasează de la **Jalbă Vladislav** în beneficiul părții civile Țăruș Ludmila cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune mijloace bănești în sumă de 3 000 /trei mii/ de lei și cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune mijloace bănești în cuantum de 2 500 /două mii cinci sute/ de lei, iar în rest acțiunea civilă se respinge ca fiind nefondată.

Acțiunea civilă înaintată de către partea civilă Serjent Serghei privind încasarea cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune a mijloacelor bănești în cuantum de 17 500 de lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune a mijloacelor bănești în cuantum de 10 000 de lei, și cu titlu de cheltuieli legate de acordarea asistenței judiciare în cuantum de 800 de lei, se admite parțial.

Se încasează de la Jalbă Vladislav în beneficiul părții civile Serjent Serghei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune mijloace bănești în sumă de 17 500 /șaptesprezece mii cinci sute/ de lei și cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune mijloace bănești în cuantum de 4 000 /patru mii / de lei, și cu titlu de cheltuieli legate de acordarea asistenței judiciare în cuantum de 800 /opt sute/ de lei, iar în rest acțiunea civilă se respinge ca fiind nefondată..

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

**Președintele ședinței,
judecător**

Tatiana Postolachi